

712 Klaním se ti vroucně

transpozice -3

1. Kla-ním se ti vrouc - ně, skry - tý Bo - že náš, jenž tu ve svá -

tos - ti se - be u - kry - váš. To - bě srdcem svým se zce - la pod - dá -

vám, před te - bou svou sla - bost, Bo - že, vy - zná - vám.

2. Zrakem, hmatem, chutí, tebe nevnímám,
a jen sluchem svým tě jistě poznávám.
Věřím vše, co hlásal světu Kristus Pán,
v něm je základ pravdy lidstvu všemu dán.

4. Rány tvé jak Tomáš vidět nežádám,
že jsi Pán a Bůh můj vroucně vyznávám.
Rač mé chabé víře větší sílu dát,
více v tebe doufat, víc tě milovat.

6. Dobrý Pelikáne, Jezu, Pane můj,
krví svou nás hříšné z hříchů očišťuj,
vždyť jediná krůpěj její stačila,
aby všeho světa viny obmyla.

3. Na kříži jsi tajil jenom božství své,
zde je také skryto člověčenství tvé.
V obojí však věřím celým srdcem svým,
o milost tě prosím s lotrem kajícím.

5. Plode smrti Páně, chlebe života,
v němž se lidem dává Boží dobrota,
dej mé duši stále jenom z tebe žít,
v tobě Boží lásku rozjímat a ctít.

7. Rač, ó Jezu Kriste, jenž jsi nám zde skryt,
srdci toužícímu touhu vyplnit,
abych, jak zde hledím s vírou na oltář,
v nebesích tě jednou spatřil tváří v tvář.
Amen.

2. Zrakem, hmatem, chu - tí, te - be ne - vní - mám, a jen sluchem

svým tě jis - tě po - zná - vám. Vě - řím vše, co hlá - sal svě - tu Kristus

Pán, v něm je základ prav - dy lidstvu všemu dán.

3. Na kří - ži jsi ta - jil je - nom bož - ství své, zde je ta - ké

skry - to člo - vě - čenství tvé. V o - bo - jí však vě - řím ce - lým srdcem

svým, o mi - lost tě pro - sím s lotrem ka - jí - cím.

4. Rá - ny tvé jak To - máš vi - dět ne - žá - dám, že jsi Pán a

Bůh můj vroucně vy-zná-vám. Rač mé cha-bé ví - ře vět-ší sí - lu

dát, ví - ce v te-be dou - fat, víc tě mi-lo - vat.

5. Plo - de smr - ti Pá - ně, chle - be ži - vo - ta, v němž se li - dem

dá - vá Bo - ží dob - ro - ta, dej mé du - ši stá - le je - nom z te - be

žít, v to - bě Bo - ží lás - ku roz - jí - mat a ctít.

6. Dob - rý Pe - li - ká - ne, Je - zu, Pa - ne můj, kr - ví svou nás

hříš - né z hříchů o - čiš - ťuj, vždyť je - di - ná krů - pěj je - jí sta - či -

la, a - by vše - ho svě - ta vi - ny ob - my - la.

7. Rač, ó Je - zu Kris - te, jenž jsi nám zde skryt, srd - ci tou - ží -

cí - mu tou - hu vy - pl - nit, a - bych, jak zde hle - dím s vírou na ol -

tář, v nebe - sích tě jed - nou spatřil tvá - ří v tvář. A - men.